

teristit af den, kunde den kun være Gardinerne, men forstod ikke at blege dem; de maatte sendes til England for at bleges. Det er selvfølgelig en Ting, som vidner om, at en Industri staa paa et saamlende Begyndelsesstandpunkt, naar den ikke kan komme videre; men dette Begyndersstandpunkt varede kun et Par Aar; nu har Fabrikken lært baade at blege og apprettere Gardinerne, og for Øjeblikket er man i Færd med at opføre en stor, ny Fabrikbygning, som vil være færdig i Løbet af 3—4 Maanedes. Den vil saa beskæftige hertilsvarende 100 Personer til foruden de 110, og den skal bruges til en Blegningsanstalt, som ikke alene besatter sig med at blege Gardiner, men ogsaa andre danske Manufakturvarer, hvilket tidligere ikke har kunnet gøres her i Landet. Det gaar nemlig med denne Industri som med saa mange andre: den er begyndt småt, men efterhaanden har det ene taget det andet med sig. Om nogle Maanedes staa vi lige over for Fuldbendelsen af dette Arbejde, men det ligger hertilsvarende i Udviklingsplanen, at der endnu i Løbet af et Aar vil kunne være Brug for i alt 300 Arbejdere i denne ene Fabrik. Jeg ved nu, som sagt, ikke, hvorledes det forholder sig med den anden, men det kan det ærede Medlem jo selv forklare os, hvis han vil. Men det vil altsaa ses, hvad denne Fabrikation angaar, at den har hævet sig til et ret anseeligt Standpunkt; den har hævet sig saaledes, at dens Fabrikat ikke staar tilbage for Udlændets, men utvivlsomt er bedre. Det eneste, der endnu kunde tænkes over, er, at den fremdeles fabrikerer sine Gardiner af fremmed Garn; men ogsaa der kan jeg sige, at Fabrikken er beredt til at gaa det Skridt videre, hvis ikke Toldforanstaltninger maatte hemme det, og jeg kan oplyse, at det samme Firma ejer en Fabrik paa den anden Side af Sundet, hvor Toldforholdene ere gunstigere for Industrien, og der tilvirker Fabrikken selv Garnet. Der er der altsaa en fuldstændig national Produktion til Stede, lige fra Raastoffet af, men det synes vore Toldforhold, at det er blevet en svensk og ikke en dansk national Produktion. Det høje Ting vil se, at denne danske Industri, som er skabt af Beshyttelse, altsaa ikke er saa helt usæl, men har virkelig Betydning for Landet. Tilbage staa nu kun Spørgsmaalet om de mange Penge, som Industrien skal stille i Fabrikanternes Bøomme; angaaende dem har jeg jo før oplyst, at det ikke kan være fra Statskassen, at de komme — saa maa det jo være fra Forbrugernes. Men ogsaa i den Henseende kan jeg fremkomme med noget, som peger i en anden Retning. Min Interesse for denne

Industri blev vakt for et Par Aar siden, fordi jeg en Dag i min Brevkasse fandt en Forretningsreklame fra det ærede Medlems Udsalg paa Røbmagergade, hvori der blev tilbudt hvide Gardintøjer, afbildede i et Hæfte med smukke Træsnit, for 10 Øre Allen. Det vakte min Interesse, og jeg sagde til mig selv, at denne Pris kunde Toldbeshyttelsen umulig være udnyttet.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg maa bede det ærede Medlem, om han ikke kan begrænse sig.

Wulff: Jeg er straks færdig og skal ikke fremdrage flere Enkeltheder; jeg ønskede kun at tilføje en sidste Oplysning af Interesse, og den krævede disse saa forberedende Øringer. Paa dette Standpunkt stod altsaa Prisen paa danske Gardiner allerede for et Par Aar siden, men jeg kan nu oplyse, at for Øjeblikket er Prisen for simple hvide Gardiner kun 7 Øre pr. Allen, og disse Gardiner veje $8\frac{1}{2}$ Kvint pr. Allen. Da Tolden er 1 Kr. pr. Pfd., vilde Tolden pr. Allen altsaa være $8\frac{1}{2}$ Øre. Naar Gardinerne nu kun koste 7 Øre, og Tolden er $8\frac{1}{2}$ Øre, vil det altsaa sige, at Gardinerne koste mindre end Tolden, — og nu er det jo absolut klart, at paa en saadan Vare kan ingen Told være gaaet „i Fabrikanternes Bøomme“, men den er helt kommen Forbrugernes til gode, idet i Øj af Toldbeshyttelsen er der leveret dem langt billigere Varer her fra Landet, end man før har kunnet saa fra Udlændet. Der har det ærede Medlem Nøglen til Forstaaelsen af den store Produktion af 300,000 Pfd., som han før udtydede som et Tab for Statskassen; et saa stort Forbrug af Gardiner har der slet ikke fundet Sted før her i Landet, det er blevet skabt af den indenlandske Industris gode og billige Produktion og vilde ikke have eksisteret, hvis ikke Toldbeshyttelsen var bleven benyttet til at rejse danske Anlæg. Saa havde vi endnu haft de høje Priser, som vare en Følge af, at vi kun kendte dyre fremmede Varer, der oven i Købet bleve bebyrdede med Told. Altsaa: der er skabt en indenlandsk Industri, der hushælder et betydeligt Antal Mennesker, og som leverer langt billigere — og bedre — Varer for Forbrugernes, end tidligere var Tilfældet. Gardinerne staa i den Henseende netop sideordnede med Osten, den almindelige Mejeriost, som jo her i Landet ogsaa koster mindre end Tolden derpaa.

Hermed skal jeg slutte. Det var en Kritik af det ærede Medlems Udtalelser paa dette Omraade, hvor han i ganske særdeles Forstand er Specialist, som jeg, siden den